

Marianne maailmarändurina Kreekas Delphis

MESILASTE
SÕBER
2021

... ja giidina Dalmaatsias.

Tänavu mesilaste sõbraks valitud Marianne Rosenfeld on olnud ametis mesinike liidu esimese tegevjuhina ja korraldab nüüd menukaid mesindusreise.

MARIANNE ROSENFELD: „MESINDUSREISID AITAVAD SUHTEID HOIDA.“

KÜSIS KRISTA KIVISALU FOTOD LY EINSTEIN, ERAKOGU

Mesinike sõbra kandidaadiks seadmine tuli Mariannele ootamatult. „Muidugi oli uhke tunne – olla nomineeritud proua presidendi ja ekspeaminister Jüri Ratase järel on suur au!“ sõnab ta.

Kui Marianne 2012. aastal liidu tegevjuhiks valiti, oli mesindus talle üsna tundmatu. Aktiivne naine hakkas kohe palju ringi liikuma ja suhtles mesinikega – see andis

kiiresti ülevaate ja võimaluse mõista valdkonnas toimuvat. Tema initsiatiivil loodi liidu juurde ka koolituskeskus, mille tegevusest saadud tulu oli liidule toeks.

Räägi oma taustast!

Olen nagu hunt Kriimsilm – tegelen sellega, mis pakub põnevust ja hingele rahuldust. Minu jaoks ei ole määrav see, kas inimesel on kõrgem haridus või mitte, oluline on inimese

suhtumine teise inimesse. Ise olen elukestev õppija – asusin veel 50. eluaastale lähenedes taas õppima Mainori ülikooli projektijuhtimise erialale.

Kui 90ndatel tekkis vabamajandus, siis asutasime perefirma. Paljud asutasid tollal. Ja kohe tekkis vajadus, kes teeb raamatupidamist. Nii tekkiski mul uus tegevusnišš – tegin paljudele firmadele raamatupidamist ja õpetasin ettevõtjaid. Kusjuures kunagi olin andnud endale sõna, et raamatupidajat ei saa minust mitte kunagi. Aastast 1994 olengi olnud täiskasvanute koolitaja ettevõtluse alal. Ja kümmekond aastat ka kinnisvarafirmas pearaamatupidaja.

Minu suurim „kiiks“ on reisimine. See on süvenenud järjest rohkem alates 1997. aastast. Olen väga õnnelik, et olen külastanud paljusid riike ja põnevaid kohti ja neid tuleb järjest juurde. Reise arvu ei julge välja öeldagi, see on ammu ületanud saja piiri. Ka praegusel perioodil saab turvaliselt reisida Eestist väljaspoole, seda teen küll üksi või koos tütardega.

Kuidas sattusid mesinike liitu?

Seos mesinike ja mesinike liiduga tekkis juhuse tahtel ja ootamatult. Aastal 2011 olid mu elus toimunud suured muutused ja seetõttu sain aasta lõpus elada veidi pikemalt kui tavaline turist Shanghais oma vanema tütre juures. Leppisime temaga kokku, et käin vahepeal Eestis, korraldan mõned asjad ära, tulen 2012. aasta algul tagasi ning hakkame koos Aasiat avastama. Läks aga teisiti.

Tulin koju Eestisse, aga mõtlesin, et reismiseks on vaja ju ka isiklikku raha. Avasin tööpakkumiste portaali ja nägin, et Eesti Mesinike Liit otsib tegevjuhti. Mind köitis just see, et varasemat mesinduskogemust polnud vaja, kuid eelistatud oli projektide juhtimise kogemus. Saatsin avalduse ja mind kutsuti vestlusele. Mäletan, et väga väikeses ruumis – mis hiljem sai minu töökabinetiks – oli kohal 7 meest, kes esitasid küsimusi ning meie vestlus kestis oma tund aega. Kandeerijaid oli vist 37 ja vestlusele kutsuti 7 inimest.

Olin varasemalt neli aastat koordineerinud

Kodukant Harjumaa tegevusi. Mulle olid paljud öelnud, et liigu edasi, Harjumaalt välja. Ka sellepärast tundus see tööpakkumine ahvatlev. Osutusin valituks ja jäin tegevjuhiks kuueks aastaks, kuni 1. juunini 2018. Ma ei kahetse, et Aasia ringreis tütreka seetõttu ära jäi – töö liidus oli suur väljakutse. Siseneda uude sektorisse ja nii palju juurde õppida, see oli põnev!

Mesilasi õppisid ka siis alles tundma?

Eks ikka. Neli aastat tagasi kinkisid kohalikud mesinikud mulle tühja taru. Tõsi, see on siiani aksessuaarina põõsa all olnud, ikka tühi. Minust ei ole veel mesinikku saanud, aga ära iial ütle iial – praegu õpin apiterapiat... Siiski tahan neid õpinguid rakendada peamiselt reisi suunal. Pidin minema Ukrainasse õppima, aga koroona tulek rikkus plaanid ja hetkel saab õppida vaid interneti teel. Lisaks lõpetasin äsja EMÜs loodusgiidide täiendkurse. Aga mesilased! Kui olin juba tegevjuhiks valitud, hakkasin mõtlema, et mu

vanaisagi ju pidas mesilasi. Aga see lõppes siis, kui ma olin umbes 3aastane. Lapsepõlvest mäletan, et köögilaul oli ikka 3liitrine meepurk, kust oli väga raske mett kätte saada. Ning mesi tundus alati ühetaolise maitsega.

Nüüd tean juba ammu, et mesi on väga erimaitsealine, ja ka seda, millest see tingitud. Minu köögis ei ole õnneks kunagi olnud 3liitrist meepurki. Ma ise väga palju mett ei söö, aga minu vanem tütar on väga suur meesõber, noorem veidi väiksem. Oma 30 kg mett tarbime aasta jooksul perega vabalt. Kui reisimas käin, ostan alati kaasa mett, ükskõik mis riigis parajasti olen. See on üks mu mesilastelt saadud „kiikse“.

Sinu mesindusreisid on väga populaarsed.

Õppereiside korraldamisega Eestis alustasin 2008 ja juba paari aasta pärast ütles mu sõpruskond, et läheks kaugemale, organiseeri reis. Saigi teoks reis Slovakkiasse. Sellele järgnesid Austria, Ungari – minu lemmikriigid. Kui ma 1. aprillil 2012 EMLi

KUI TAHAN MINNA
TÄIESTI UUDE KOHTA,
SIIS ESIMESE REISI SINNA
TEEN ALATI MESINIKEGA.

Mesindusreisil Ungaris viinamarju korjamas.

tööle tulin, oli suvine Soome õppereis juba paika pandud ja sõidukava koostatud. Minu tööks jäi vaid tehniline (buss, laev, osalejatelt osalustasu jne). Kui vaatasin kavale otsa, haarasin peast kinni – plaanides ei olnud ajavaru ega isegi seda aega, et WCsse minna. Aga olin ju uustulnuk ega julgenud kritiseerima hakata.

Õppereisile tuli 42 inimest. Loomulikult tekkis totaalne ajahäda, osad kohad jäidki käimata. Siis tegingi otsuse, et järgmised reiskavad teen ise. Kaasasin igale reisile koolitajaks hea koolitaja-mesiniku, minu panus oli tehniline töö ja inimeste kaasamine. See toimis, mul oli hea meeskond. Paraku mesinike liit reisikorralduse litsentsi ei teinud, tegin selle litsentsi ise MTÜ Alustame Algusest sildi all.

Aastatel 2012–18 korraldasin Mesinike Liidu tegevjuhina 23 mesindusõppereisi. Oli loomulik, et jäin mesinikele õppereise ka pärast liidust lahkumist edasi korraldama. Viimase 3 aastaga on toimunud 10 reisi, oma jälje on jätnud COVID. Olen neilt 33 mesindusteemaliselt õppereisilt palju õppinud ja saanud kohtuda erinevate maade mesinikega Balti- ja Põhjamaades, Austrias, Saksamaal, Horvaatias, Ungaris, Taga-Karpaatias, Venemaal, Valgevenes. 2022. aasta reisikavades on Slovakkia, Apimondia Ufaas, kui see toimub, Kreeka...

Sinu MTÜ Alustame Algusest tegeleb ka muuga kui mesinike reisidega?

Põhifookus on tõesti mesinduskoolituste ja -õppereiside korraldamisel, samas püüame

ka oma koolitajaid –koostööpartnereid koolitada. Saime rahvusvahelisele projektile rahastuse ja Erasmus+ rahastusega saame oma koolitajaid viia õppima nii Soome kui Rootsi.

Alguses olid reisirid ainult mesindusteemalised. Aga siis hakkasid mesinikud ütlema, et vaatame midagi muud ka. Paningi reisidele midagi muud juurde – elustiilitalud, jalutus-käigud looduses jm. Nii tekkis õppereisidel ka teine fookusgrupp – maaeluhuvilised. Meie reisirid ei ole tavapärased puhkusereisid: 99% reisiridel on koolituskavad ja head koolitajad. Tänu sellele saab osaleja õppereiside osalustasudelt ka tulumaksu tagasi küsida. Infot saab jälgida kodulehelt maaelureisid.ee.

Kas mesinikud erinevad teistest reisiseliidest?

Kindlasti. Minu reisiridel on alati väga toredad inimesed osalenud, kuid mesinikud on eriti rahulikud ja vastupidavad. Nad ei virise, on tolerantssed, kannatavad välja kõik minu „kiiksud“ ja uued programmid. Kui tahan minna täiesti uude kohta, siis esimese reisi sinna teen alati mesinikega. Ja mul on hea meel, et minu ümber on koondunud nii palju mesinikke, kes on õppereiside püsiosalejad.

Mis on sinu missioon mesilaste sõbrana ja kaubamärgi Mesilaspere juhina?

Kui eelmised kaks tiitli saajat on olnud poliitikud, kellest midagi võiks mesinike heaks sõltuda, siis minust ei sõltu ju midagi. Kui vaid see, et saan mesinikele pakkuda koolitusi, reise ja kokkusaamisi. Vajadusel kuulan ära nende jutud – paljud helistavad siiani ja ütlevad, et tunnevad puudust minu kirjadest, kui olin liidu tegevjuht. Olen selle püüdnud korvata sellega, et saadan välja kord kuus Mesilaspere uudiskirja. See vajab muidugi veel arendamist. Samamoodi vajab pidevat arendamist koduleht mesilaspere.com.

Mesilastelt saadud kiiks on seegi, et hakkasime koos tütreaga senior-mesinike tegevusi videole jäädvustama. Hetkel on youtube'i üles pandud paar filmi, valmimisel kolm. Senioritest oleme edasi liikunud nooremate mesinike ehk meie supertoredate koolitajate tegevuse jäädvustamisele, need filmid on valmimisel. Filme teeme hobi korras, neid ei rahasta keegi. ●